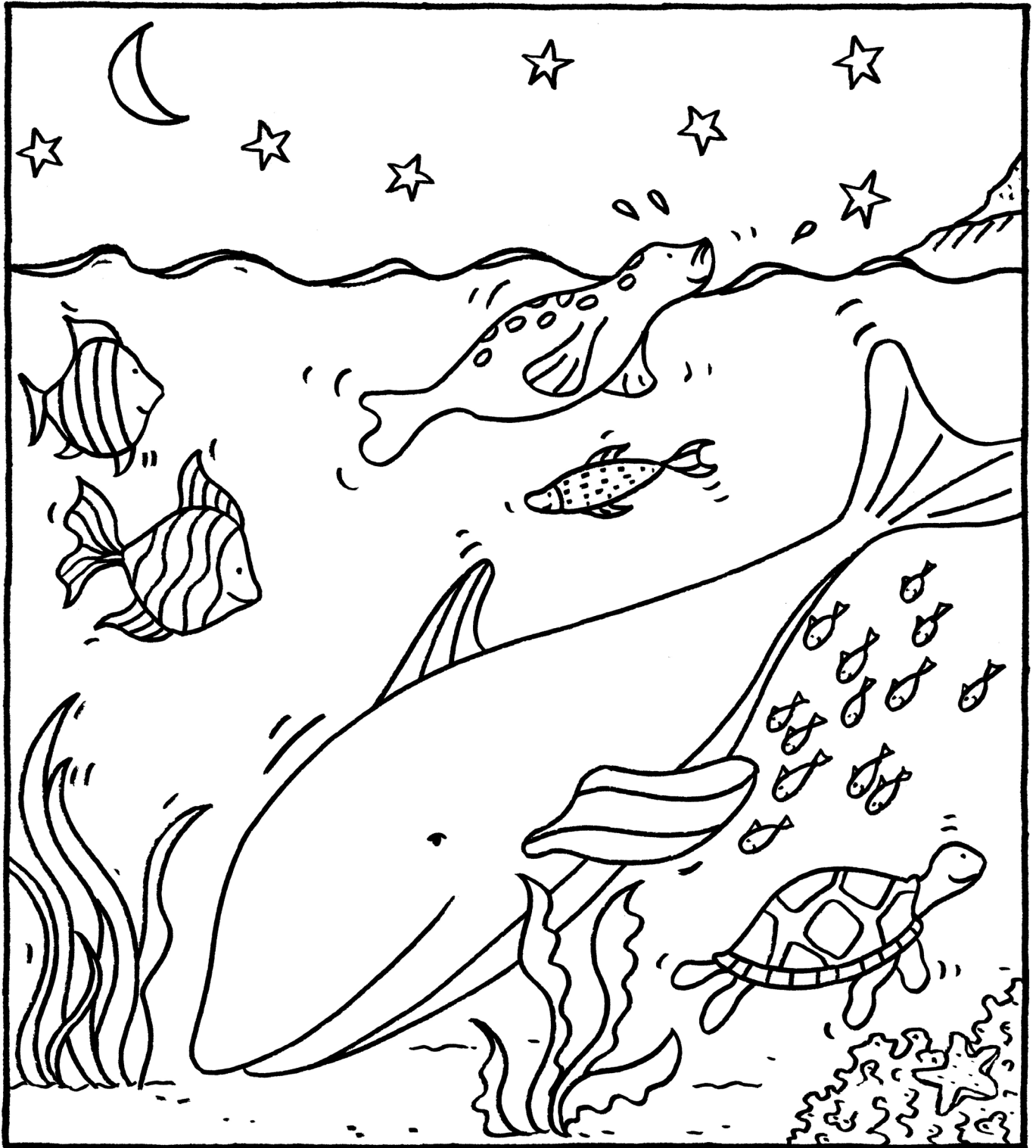

2 juni 2024

Dieren en mensen in Gods schepping

Genesis 1:14-2:3

Thema: Gods schepping is één groot wonder

Doel

De kinderen leren dat het leven van planten, dieren en mensen in het licht en de warmte van de zon precies op elkaar afgestemd zijn door God, de Schepper. De sabbat is dan ook de dag om dat wonder te bekijken en Hem daarvoor te eren.

Toelichting

Op deze zondag vertellen we over de natuur.

Op de vierde dag schiep God de planeten, die om de zon heen draaien op precies de goede afstand. Stond de aarde iets verder weg, we zouden bevriezen; stond die iets dichterbij, het zou te heet worden.

Op de vijfde dag schiep God de dieren in de zee en in de lucht.

Tenslotte op de zesde dag de zoogdieren, groot en klein.

En als kroon, hoogtepunt van alles, de mensen die op aarde gelukkig mogen zijn. En vooral: God op zijn dag te loven en te prijzen voor zijn prachtige werk.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: God maakte alles dat leeft

Richtlijnen: Vertel aan de kleinste kinderen dat God ons de zon gegeven heeft voor overdag, maar dat Hij ook de maan en sterren maakte voor de nacht. Licht is nodig om alles te laten leven. Zonder licht groeien planten niet.

Vertel ook, liefst met illustraties, over de rijkdom van dieren in de zee, in de lucht en op de aarde. Je kunt er ook voor kiezen kinderen het dier te laten noemen dat zij het mooiste vinden. Wat vinden ze daar zo mooi aan? Leg er de nadruk op dat God al die soorten dieren, die naast elkaar leven en elkaar vaak nodig hebben heeft gemaakt. Wat is Hij groot en machtig. Dat zeggen en zingen we iedere week in de kerk.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God is Schepper van alles dat leeft

Richtlijnen: De kinderen uit de middenbouw weten al zoveel van het planten- en dierenrijk dat er veel verschillende invalshoeken mogelijk zijn om te laten zien hoe prachtig God de natuur heeft gemaakt. Het is een ingewikkeld systeem waarbij planten, dieren en mensen niet zonder elkaar kunnen bestaan. Wij begrijpen lang niet alles, maar God heeft het zo gemaakt. Wat is Hij wijs en machtig!

God wil dat wij speciaal op de rustdag ervan genieten en Hem daarvoor de eer brengen. Hoe doe je dat?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Alleen God kan het zo maken

Richtlijnen: Laat aan de oudste kinderen van de basisschool zien dat God de grote ontwerper is van het heelal (Job. 38:31-33) en de dierenwereld (Job. 38:39-39:30). Het is een ingewikkeld systeem waarbij planten, dieren en mensen niet zonder elkaar kunnen bestaan.

God vraagt in dit gedeelte aan Job of hij het wonder van de natuur, van de samenhang daarin, begrijpt. Job moet straks zeggen dat hij het niet begrijpt. En God zegt: dat alles heb ik bedacht, tot in detail. Niemand heeft Mij daarbij raad gegeven of geholpen. Het is mijn schepping.

Lees het gedeelte samen en praat erover. Of neem enkele verzen daaruit en illustreer die met foto's of bewegende beelden.

Het doel van de schepping is, dat mensen hun verantwoordelijkheid zien om er goed voor te zorgen, maar vooral de sabbat vieren. De sabbat is de rustdag om Gods wonder te bekijken en Hem daarvoor te eren.

Extra Bijbelgedeelte: Job. 38:39-39:30

Zie bij het bovenbouw-verhaal.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Zie ook de Achtergronden van 26 mei t.a.v. van het nauw met dit gedeelte samenhangende eerste deel van dit scheppingsverhaal, Gen. 1:1-13, met daar ook enkele inleidende opmerkingen en een illustratie van het toenmalige wereldbeeld.

Bij het Bijbelgedeelte

In vers 14 zijn we bij de vierde scheppingsdag aangeland. Deze correspondeert op bijzondere wijze met de eerste scheppingsdag. Daar werd het licht geschapen, nu de dragers van het licht. Wie hier natuurkunde wil lezen, loopt vast. Wie het poëtische genre met haar eigen verkondigende zeggingskracht onderkent, gaat meezingen over Gods grootheid. Des te meer omdat hemellichamen in het oude oosten alom als goddelijke machten werden vereerd. In Genesis 1 zijn zij gereduceerd tot delen van de schepping ('lampen'), in het aanzijn geroepen door de ene God die het licht zelfstandig tot schijnen bracht.

De taak van de 'lampen' is om de dag te scheiden van de nacht (vgl. de verzen 4-5). Behalve het grootste licht (de zon) voor de dag en het kleinere (de maan) voor de nacht, worden de sterren genoemd. Allen worden geplaatst aan het hemelgewelf (zie Achtergronden 26 mei, bij de tweede scheppingsdag), waarlangs ze hun weg gaan (zie bijv. Ps. 19:5-7 over de zon). Een ander beeld dus dan de moderne astronomie ons leert, niet alleen ten aanzien van onderlinge standen en bewegingen van zon, aarde en maan, maar ook met betrekking tot de onmetelijke grootte van het heelal met miljarden sterrenstelsels die elk vele miljarden sterren tellen.

Op de vijfde en de zesde dag worden de levende wezens door God geschapen. Vanaf vers 20 (de vijfde scheppingsdag) gaat het over water- en luchtdieren. De intrede van het woord 'leven' (de Naardense Bijbel vertaalt met 'beziel leven', vers 21, zie ook 24) markeert een belangrijk moment. Het onderscheidt datgene wat nu wordt geschapen van het vorige. Bij de grote zeemonsters kan men denken aan walvissen en potvissen, maar ook aan mythische monsters als de Leviatan (Job 40:20 e.v.). Ook al het kleine, krioelende leven in de zee is door God gewild en gemaakt. Aan de vogels en andere gevleugelde dieren wordt de ruimte langs 'het gewelf' (vers 6-8) toebedeeld.

In de verzen 24 en 25 (begin van de zesde dag) worden de geschapen landdieren onderscheiden in vee, wilde dieren en kruipende dieren. In vers 25 is de volgorde anders, wellicht doordat vers 24 het menselijke 'gebruik' van dieren als uitgangspunt neemt. Net als bij de zee- en –luchtdieren (vers 21) ziet God ook bij de landdieren dat het goed is (vers 25).

Vanaf vers 26 volgt dan de beschrijving van de schepping van de mens. Het Hebreeuwse woord 'adam' duidt een collectief aan en kan vertaald worden als 'mensen' (NBV) of 'menschheid'. Heel bijzonder is de 'zelfberaadslaging' van God in vers 26. Dit geeft – bij alle overeenkomst met het voorgaande – het unieke van deze scheppingshandeling aan. De schepping van de mens is het resultaat van een specifieke beraadslaging. God heeft er extra over nagedacht! Daarbij klinkt een bijzonder meervoud: 'Laten Wij mensen maken...'. Nu is een koningsmeervoud in het bijbels Hebreeuws ongewoon. Dat maakt het verleidelijk om dit meervoud met de Drie-ene God te associëren. In de oudtestamentische context zal men eerder hebben gedacht aan het beeld van God die als Koning beraadslaagt met zijn hemelse hofhouding (vgl. Psalm 82). Vervolgens is er niets mis mee als we vanuit onze kennis van de hele Schrift bij deze 'volheid' van God ook denken aan de Zoon (vgl. Kol. 1:16) en de Geest (zie 1:2) en hun betrokkenheid bij Gods scheppingswerk.

Het unieke van de mens blijkt ook uit de zinssnede 'die ons evenbeeld zijn, die op Ons lijken' (oudere vertalingen: 'naar ons beeld, als onze gelijkenis'). Wat betekent dit geschapen zijn naar Gods beeld? De Heidelbergse Catechismus (vraag en antwoord 6) verbindt dit met de ware gerechtigheid en heiligheid die de mens voor de zondeval kenmerkte en die Hij deelde met God. Dan betreft het dus een reine, niet door kwaad of verleiding besmette gesteldheid van de mens, die bovendien een zuiver kompas en vermogen had om het goede te doen. Aantrekkelijk is ook de opvatting die bij het woord 'beeld'/'evenbeeld' denkt aan de gewoonte van oud-oosterse koningen om door middel van beelden van zichzelf hun gezag uit te drukken en zichzelf te laten vertegenwoordigen. De opdracht van vers 28 aan de mensen om heerschappij over de aarde te voeren, past daar goed bij. Wat mij betreft kunnen beide opvattingen worden gecombineerd. Als mensen zijn wij Gods vertegenwoordigers op aarde. Daarin zijn wij als het ware zijn 'beeld'. Om daartoe in staat te zijn, had God ons de gaven van rechtvaardigheid en heiligheid geschonken, alsook een ongeschonden gerichtheid op het goede. Ook daarin was de mens Gods evenbeeld en leek hij op Hem.

Belangrijk is ook de in vers 27 genoemde onderscheiding tussen 'mannelijk en vrouwelijk' (NBV; oudere vertalingen: 'man en vrouw'). Bij alle moderne discussies over gender en identiteit – waarover men, in het licht van de gebrokenheid van de door de zonde aangetaste werkelijkheid waarin wij allen leven, met grote zorgvuldigheid moet spreken – kan de door God bedoelde menselijke oerrelatie tussen man en vrouw niet ontkend worden.

In de verzen 28 e.v. spreekt God een zegen uit (vgl. vers 22), die ook nu is verbonden met vruchtbaarheid. De mensheid moet de aarde niet alleen bevolken, maar ook onder haar gezag brengen. Er staan stevige woorden ('heersen'), die wat mij betreft vooral een koninklijk gezag willen uitdrukken. Dat is dus iets heel anders dan onderdrukken of uitbuiten. Belangrijk is dat er voor de mens werk aan de winkel is. De schepping is geen kant-en-klaar luilekkerland. Ze is 'goed', maar het is aan de mens om haar verder -voor zichzelf en voor andere schepselen - 'goed' te ontwikkelen (vgl. Psalm 8).

Waren deze eerste mensen en de wilde dieren vegetariërs? In de verzen 29 en 30 lijkt het er op. Pas na de zondeval worden er dieren geslacht (Gen. 4:4; zie ook het Noachitische verbond in 9:3). De tekstgegevens zijn evenwel schaars, men hoede zich dus te grote conclusies te trekken. In vers 31 overziet God alles wat Hij heeft gemaakt en stelt vast: Het was zeer goed!

De middeleeuwse hoofdstukkenindeling, die het hoofdstuk met vers 31 laat eindigen, suggereert ten onrechte dat de schepping en taakstelling van de mens het hoogtepunt vormen. Dat is een misvatting met trieste gevolgen, zoals de zelfoverschatting van een mensheid die zichzelf en de eigen belangen als het middelpunt van alle dingen ging zien. Niet het einde van Genesis 1, maar de verzen 2:2-3 vormen echter de climax van dit scheppingsverhaal. Na de voltooiing van zijn werk rust God (het Hebreeuwse werkwoord is verwant aan het belangrijke woord sabbat – rustdag. Ook zegent hij de zevende dag. Waar eerder het scheppingswerk werd gezegend, geldt dat nu voor een bepaalde tijd. De zevende dag is een gezegende tijd, door God geheiligd (= afgezonderd voor een eigen bestemming). Zo is niet de mens, maar de sabbat de kroon van de schepping!

Vers voor vers

Hoofdstuk 1

- Vs. 14 '... ze moeten dienen als tekens die de feesten aangeven ...': Mooi is de vermelding dat de hemellichamen behalve de dagen en de jaren ook de feesten aangeven. Daarbij zal de schrijver vooral hebben gedacht aan de godsdienstige feesten van Israël (Pesach, Wekenfeest, Loofhuttenfeest, sabbat...). Als nieuwtestamentische gelovigen mogen we daar nog andere feesten bij aanvullen. Zo faciliteren de ontgoddelijkte hemellichamen de dienst aan de ene God, die de Schepper is van alles!
- Vs. 15 'en als lampen aan het hemelgewelf ...': Het hier gebruikte beeld van de kosmos sluit aan bij de kennis van die tijd; mensen zouden het anders ook niet begrepen hebben. Zie de illustratie in de Achtergronden van 26 mei. De verkondiging van de volkomen ontgoddelijking van de hemellichamen in deze verzen heeft ondertussen niets aan actualiteit ingeboet. Denk aan de astrologie ('de sterren vertellen ons dat ...') of aan meditatievormen waarbij de zon wordt aangeroepen. Genesis 1 verkondigt ons dat de hemellichamen niet behoeven te worden vereerd of gevreesd. Ze zijn er om de overige schepping en de schepselen te dienen. En er is maar één God die onze eer waard is en die ook niets liever wil dan zijn voortgaande zorg aan ons geven.
- Vs. 21vv 'alle soorten': Zee-, lucht- en landdieren worden alle geschapen 'in hun soorten' (zo de Naardense Bijbel). In oudere vertalingen stond 'naar hun aard', wat in contrast kon worden gelezen met de schepping van de mens 'naar Gods beeld' (vers 26). Taalkundig bezien is de NBV-weergave 'alle soorten' goed verdedigbaar. Het is ook niet de tegenstelling, maar de overkomst tussen dieren en mensen die in Genesis 1 als eerste opvalt. Belangrijk in de moderne discussies over onze omgang met dieren. Dieren en mensen vallen beide onder de categorie van het 'bezielde leven' van vers 21 en 24. Zee- en luchtdieren (vers 22) ontvangen net als de mens (vers 28) een op vruchtbaarheid gerichte zegen. Bij de landdieren (24-25) wordt die niet vermeld (wel besloten in vers 28; zie ook 8:17). Zij worden echter op dezelfde (zesde) dag als de mens geschapen. De mens en zijn belangen vormen dus niet het één en al in Gods bestel.
- Vs. 26 '... die ons evenbeeld zijn, die op Ons lijken ...': Volgens Gen. 9:6 is het ook na de zondeval nog relevant dat mensen als Gods evenbeeld zijn geschapen. Dat 'beeld' is qua vermogens, gerichtheid en verhoudingen wel verstoord. Mooi is hoe het thema in het Nieuwe Testament terugkeert in verband met Jezus Christus. Als geen ander was en is Hij het Beeld van God, naar wie ook wij door Gods Geest vernieuwd worden (vgl. 2 Kor. 4:4; Kol. 1:15, 3:10).
- Vs., 27 '... mannelijk en vrouwelijk...': Let erop hoe er ook een verbinding lijkt te zijn tussen vers 27b ('mannelijk en vrouwelijk') en het in 27a tweemaal herhaalde motief van de schepping van de mens als Gods evenbeeld. Volgens vers 26 ging het bij God daarbij in een meervoud ('Ons'). Zo zijn ook mensen bedoeld om in meervoud – dat is ook: in relatie – te leven.
- Vs. 29 '... dat zal jullie voedsel zijn': Wil de gedachte dat mensen en dieren (vers 30) elkaar niet opeten hier vooral iets paradijselijks uitdrukken (vgl. Jes. 11:6-9)? Ik wil niet laten om in het licht van de actualiteit een gevolgtrekking te maken: Wat minder vlees eten schaadt ons echt niet; de aarde 'in den beginne' was er niet minder goed om.

Hoofdstuk 2

- Vs. 2 '... Op de zevende dag rustte Hij van het werk dat Hij gedaan had'. Het hier gebruikte Hebreeuwse werkwoord sjabat betekent 'ophouden, stoppen', maar verwijst ook naar de ruimte tot rusten en genieten die daardoor ontstaat. In een kanttekening bij een oudere bijbelvertaling lees ik: 'Dit onderstelt geen vermoeidheid bij God, maar wil alleen zeggen dat Hij ophield met 'scheppen'. Dit 'rusten' sluit Gods voorzienigheid niet uit, waarmee Hij na de schepping het heelal in stand houdt.' Dit mag op zich allemaal waar zijn, maar ademt te veel vrees voor een mensvormige voorstelling van God en is met betrekking tot Gods 'rusten' te weinig. Liever zou ik zeggen dat rusten, ontspannen en genieten (ook in de zin van God loven en tot zichzelf en elkaar komen) bij uitstek Goddelijke kwaliteiten zijn, die God hier voordoet en waarin Hij vervolgens ook zijn schepping laat delen.
- Vs.3 'God zegende de zevende dag en heilige die ...': Het vierde gebod in Exodus 20 neemt dit op als motivatie voor alle schepselen om tijdig 'van ophouden te weten' (vers 11). Als de mensheid, voor wie - ondanks grote schade aan schepping en schepselen - genoeg nooit genoeg lijkt, dat nu eens zou bedenken en ter harte zou nemen?

Vraag:

- Wat zegt het jou dat niet de mens, maar de zevende (rust-)dag het hoogtepunt is van Gods scheppingswerk?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 8	
Lied 871	(=Gezang 281 LvdK)
Lied 823	(=Gezang 480 LvdK)
Trek de wereld in	Opwekking voor kinderen 238
Vertel het aan de mensen	Hemelhoog 691
Laat zo je licht maar schijnen	Hemelhoog 685
Psalm 8	Hemelhoog 4
Komt, laat ons vrolijk zingen	Hemelhoog 250
Iedere dag, ieder uur	Op Toonhoogte 443
Kom heel dicht bij mij	Opwekking voor kinderen no 6

Auteur: PZ

God maakte alles dat leeft

Dit verhaal kunt u vertellen als een zogenaamd 'Mee-Speel-Verhaal'.

De kinderen kunnen tijdens de vertelling meespelen door middel van het nazeggen van bepaalde woorden of zinnen. Deze staan cursief gedrukt.

Jij zegt het eerst, de kinderen zeggen het na.

Ook kunnen ze bepaalde emoties uitbeelden, geluiden maken, bewegingen nadoen.

Ook dit staat *cursief* gedrukt. Doe zelf mee, doe het voor.

Je kunt er voor kiezen om dit alle kinderen te laten doen, of tijdens het vertellen een kind aan te wijzen die dit doet. Ook kun je kinderen tijdens het vertellen mee laten spelen door iets uit te beelden.

Als ze dan iets moeten doen of zeggen kun je dit fluisterend aan hen vertellen.

Speel zelf ook mee.

Spreek van tevoren af, dat als jij jouw hand als stopteken omhoogsteekt, de kinderen stil zijn.

De kinderen blijven gewoon op hun plek zitten tijdens het vertellen, tenzij er kinderen iets uit moeten beelden waarbij ze moeten lopen.

Zelf kun je het verhaal beeldend vertellen.

Kom van je stoel, loop rond, of maak bepaalde bewegingen die van toepassing zijn.

Bij dit verhaal kunnen de kinderen raden welk woord je bedoelt. Dit is aangegeven met.... en dan tussen haakjes () welk woord het moet zijn.

Inleiding

Kom even terug op het verhaal van vorige week: de eerste drie Scheppingsdagen.

Doe dit aan de hand van platen uit de kinderbijbel of illustraties van het internet.

Weten de kinderen nog wat er verteld is?

Ik ga nu verder vertellen, luister maar:

Bijbelverhaal

Wat is Gods wereld al mooi geworden! Maar het is nog niet klaar.

Op de *(steek vier vingers op)* vierde dag zegt God: 'Ik wil dat er heldere lichten aan de hemel komen, zodat er een verschil zal zijn tussen de dag en de nacht.'

En zo gebeurt het.

God maakt een groot licht voor overdag.

Het schijnt helder en is warm. Het is de ... *(zon)*.

Dan maakt God een kleiner licht voor de nacht. Het is mooi rond, maar lijkt soms ook een andere vorm te hebben. Het geeft een beetje licht in het donker. Het is de ... *(maan)*.

God maakt nog meer voor in de nacht. Allemaal kleine glinsterende lichtjes, ze flonkeren en stralen. Het zijn prachtige ... *(sterren)*.

En God ziet hoe mooi het is. Hij ziet dat het goed is. *(steek je duim omhoog)*.

Dan komt de *(steek vijf vingers op)* vijfde dag.

De wereld is al prachtig, maar het is nog helemaal stil.

God zegt: 'Het water moet vol leven zijn, vol met allerlei dieren.'

En zo gebeurt het.

God maakt de vissen. Heel grote die uit het water kunnen springen en door een gat boven op hun hoofd water omhoog kunnen spuiten. Het is de ... *(walvis, dolfijn, enz.)*. Maar ook het kleine visje in de vijver met z'n mooie goud-oranje kleur. De ... *(goudvis)*.

Alle soorten vissen maakt Hij, grote en kleine. Nu is het niet meer stil op de aarde.

In het water hoor je gespetter en geplons.

Maar God is nog niet klaar.

Hij zegt: 'Ik wil dat de lucht vol vogels is.'

En zo gebeurt het.

God maakt alle soorten vogels. Heel grote die met krachtige, sterke vleugelslagen heel hoog kunnen vliegen. De ... *(arend, adelaar, enz.)*.

Vogels met prachtige kleuren, die roepen van 'Lorre, lorre, koppiekrauw'. De ... *(papegaai)*.

Kleine vogeltjes, die rondvliegen en op de grond hippen, met prachtig oranje op hun borst.

Het ... *(roodborstje)*.

Alle soorten vogels maakt God. Ze vliegen rond in de lucht, ze fluiten, kwetteren, tjilpen.

De mooie aarde is vol met prachtige geluiden!

God zegent de vissen en de vogels en zegt: 'Julie moeten jongen krijgen. Overal in de zee moeten dieren komen en overal op aarde vogels.'

En God ziet hoe mooi het is. Hij ziet dat het goed is.

(steek je duim omhoog).

Dan komt de *(steek zes vingers op)* zesde dag.

God zegt: 'Ook op het land moeten allerlei dieren komen: wilde en tamme dieren, en heel kleine dieren.'

En zo gebeurt het.

God maakt een heel groot dier, met flaporen en een lange slurf. De ... *(olifant)*.

Een dier dat zo de blaadjes uit de hoogste bomen kan eten omdat hij een heel lange nek heeft.

De ... *(giraf)*.

Een dier met prachtige donkerbruine haren rondom zijn kop, een dier dat brullen kan. *(Aagh)*

De ... *(leeuw)*.

Hij maakt een wit dier met zwarte vlekken. Het zegt 'boe'. *(boe)* Het is de ... *(koe)*.

Hij maakt een roze dier, dat met zijn neus in de grond wroet en knort *(knor, knor)* Het ... *(varken)*.

Een dier dat kan rennen en springen, op zijn achterste poten kan staan. Het hinnikt *(hih, hih)*.

Het ... *(paard)*.

Een dier dat rondrent, met zijn tong uit zijn bek hijgt *(hhh)*, dat blaft. *(woef, woef)* De ... *(hond)*.

Een dier dat lenig overal op kan springen, dat spint en miauwt *(miauw, miauw)* De ... *(poes)*.

Een klein diertje dat rondvliegt van bloem naar bloem, het zoemt. *(bzzz, bzzz)* De ... *(bij)*.

Een diertje met op allebei de vleugels dezelfde figuren en dezelfde kleuren, dat rondfladdert in de lucht, omhoog en omlaag. De ... *(vlinder)*.

Een heel klein diertje dat rondkruipt op de blaadjes, het is rood en heeft zwarte stipjes op de rug.
Het ... (*lieveheersbeestje*).
Zo maakt God alle soorten dieren op de aarde.
En God ziet hoe mooi het is. Hij ziet dat het goed is.
(*steek je duim omhoog*).

God zegt: 'Laten we mensen maken. Mensen die op Ons lijken. Ze zullen de baas zijn over de vissen in de zee en de vogels in de lucht. En ook over het vee, over alle kleine dieren en over de hele aarde. Ze moeten er goed voor zorgen.'
En zo gebeurt het.
God maakt de mensen. Hij maakt ze zo dat ze op Hem lijken. Hij maakt een man en een vrouw.
Hij zegent hen en zegt: 'Jullie moeten kinderen krijgen. Zorg ervoor dat er overal op aarde mensen komen. Jullie moeten de baas zijn over de aarde. Zorg goed voor alles wat Ik gemaakt heb.'
God kijkt naar alles wat Hij gemaakt heeft. Hij ziet hoe mooi het is. Hij ziet dat het héél goed is. (*steek twee duimen omhoog*)

Dan komt de (*steek zeven vingers op*) zevende dag.
God is klaar met zijn werk. Alles wat Hij wilde maken, heeft Hij gemaakt. God kan nu rusten en genieten van alles wat Hij zo mooi gemaakt heeft.

Want wat is het práchtig geworden. De land en de zee. De lucht en de wolken. De planten en bloemen. De zon, maan en sterren. Het licht dat nodig is om alles te laten leven. Die práchtige dieren, alle soorten, die naast elkaar leven, zónder dat ze elkaar pijn doen. De leeuw speelt met het hert, de poes met de muis. De man en de vrouw die voor alles mogen zorgen.
Wat fantastisch mooi en goed!

God zegent de zevende dag. Hij maakt van die dag een bijzondere dag.
Een dag waarop de mensen Hem kunnen loven en prijzen en danken voor alles wat Hij zo mooi gemaakt heeft, want Hij is de machtige Schepper van hemel en aarde.

Afsluiting

Laat platen van de scheppingsdagen zien.
Zing met de kinderen een lied over de schepping.
Dank samen met de kinderen God voor alles wat Hij gemaakt heeft.
Misschien willen de kinderen zelf tijdens het danken een dier opnoemen om voor te danken.

Auteur: EZD

God is Schepper van alles dat leeft

Inleiding

Stel, een kind zit aan tafel een mooie tekening te maken. Pappa of mamma wil al komen kijken; wordt het mooi? Maar de tekening wordt gauw omgedraaid. 'Nee, nog niet kijken hoor; het is nog niet af!' Want de tekening is een verrassing. Het kind wil er eerst nog verder aan werken, voordat het de tekening aan iedereen wil laten zien. En als het af is, ja dan mag iedereen komen kijken. De tekening gaat mee naar de bank, waar het kind uitrust van het ingespannen tekenen. Pappa en mama komen er ook bij zitten om te kijken, en dan krijgt de tekening een mooi plekje aan de muur, waar iedereen het kan zien.

Zo is het ook een beetje met de wereld die God aan het scheppen is. In de eerste drie dagen is God al hard aan het werk geweest. Door te spreken is er een aarde gekomen met licht, water, land, vocht in de lucht, en vaste tijden voor dag en nacht. En op die aarde heeft God heel veel planten en bomen laten groeien. Maar het is nu nog niet af. Niemand kan het nog zien. Het is nog een verrassing voor degenen die erop mogen gaan leven. Wat zal God nu gaan scheppen?

Bijbelverhaal

Op de 4e dag zegt God: 'Laten er lichten komen aan de koepel, die het verschil maken tussen dag en nacht. Zo kunnen mensen de dagen tellen en weten wanneer ze een feest hebben, en wanneer de nieuwe maanden en jaren beginnen. En het moeten lampen zijn om licht te geven op aarde.' En zo komt er de grote zon voor overdag, die geeft warmte en zorgt voor groei. Er komt ook de kleinere maan en de sterren voor 's nachts. Heel handig! En God ziet dat dat ook helemaal goed gelukt is. Het mooie is: God maakt de zon pas drie dagen na het licht. Zelf heeft God de zon dus niet eens nodig voor licht! En als helemaal aan het eind van de tijd de zon geen licht meer zal geven, zal God zelf ons licht zijn. *

Op de 5e dag zegt God: 'Laat het water wemelen van de vissen en andere dieren, en laten er in de lucht van de koepel vogels vliegen. Grote en kleine, in allerlei soorten! De dieren drinken van het water en ademen de zuurstof in. Ze kunnen zien bij het licht van de zon, maan en sterren, en eten van de planten die God alvast voor hen heeft laten groeien. De dieren vinden allemaal iets lekkers. God ziet dat, en ook dit deel van de schepping is helemaal goed. God zegent ze en zegt tegen ze: 'Krijg maar veel jonkies, zodat jullie overal zijn'.

Op de 6e dag zegt God: 'Laten er allemaal verschillende soorten insecten en andere kruipende dieren zijn, grote dieren en allemaal wilde en tamme dieren.' En dat gebeurt. Er komen fladderende vlinders en kriebelende torretjes, druk scharrelende muisjes en rustig grazende koeien, kruipende slakken en grappig springende kikkers, wormen die onder de grond hun eten vinden en giraffes die hoge blaadjes eten, vossen die een diep hol graven en aapjes die hoog in de boom slapen. Er zijn nu dieren

in allerlei kleuren, en de lucht is vol van de verschillende geluiden die ze maken. Ook deze dieren kunnen prachtig leven van wat God in de eerdere dagen voor ze heeft klaargemaakt. De bijen eten nectar uit de bloemen, de varkens eten van de eikels, de vogels pikken zaadjes. Op dezelfde dag zegt God: laten we nu mensen maken, die op Ons lijken. Die moeten zorgen voor alles wat er leeft. Dus Hij maakt mannen en vrouwen. Ook zij krijgen een zegen mee: 'Wees vruchtbaar, zodat er overal mensen zijn om voor alles te zorgen wat ik gemaakt heb. Eet van alle planten die zaad maken en van de vruchtboomen. De vogels, en de grote en kleine dieren mogen alle groene planten eten.'

Nu is alles klaar. God kijkt rond. Hij ziet dat zijn plan supergoed gelukt is. Alles is perfect!

Maar ook al is de wereld klaar, God is nog niet klaar. Want op de 7e dag maakt Hij nog iets moois: de rust. Zelf rust Hij van al het werk dat Hij deed, net zoals het kind met de tekening op de bank. God geniet van alles wat Hij geschapen heeft. Nu zijn er dieren en mensen om van alles mee te genieten. Ook zij mogen uitrusten. God zegent deze rustdag en maakt deze dag heilig.

(*Joël 3:15, Openb. 22:5)

Verwerking

- Wat heeft God níét gemaakt? (Bijv. huizen, auto's, ring.) Wie heeft dat dan gedaan? Waarmee? (Stoffen die God maakte.)
- Bij goed weer: samen naar buiten, om op te zoeken wat God allemaal gemaakt heeft. Neem blaadjes, bloempjes, takjes, en diertjes in een potje mee (geen bloemen uit tuinen, dieren natuurlijk weer vrijlaten). Heb je veel kinderen: deel groepjes in, dan 1 onderwerp per groepje. Vraag zo nodig anderen (evt. van tevoren) mee te lopen. Spreek een terugkomtijd af of luid een bel; 3-4 dingen per groep is al goed.
- Bekijk wat er is meegenomen, evt. weer per groepje. Bij slechter weer zelf dingen meenemen of plaatjes kijken in planten- en dierenboeken. Bekijk eens het verschil tussen kleuren, het aantal bloemblaadjes, poten, vleugels, ogen, haren, en kijk waar ze eigenlijk vastzitten. Ze zijn allemaal verschillend, maar alles zit precies op de plek die God ervoor bedacht heeft, want zo zijn ze het best!
- Als jij een plant en een dier zou kunnen maken, wat zou jij dan maken? Teken het maar. (Buiten met stoepkrijt of binnen met potloden/stiften) Waar groeit je plant? Wat eet en drinkt je dier? Hoe loopt/zwemt/vliegt het? Waar wonen de jonkies? Zou het net zo goed worden als wat God maakte?
- Raadspeel. Leiding fluistert elk kind om de beurt een dier in. Dit kind mag dan (zonder geluid als dat lukt) doen alsof hij zo'n dier is, en de andere kinderen mogen raden welk dier het is.

Auteur: PW

Alleen God kan het zo maken

[Genesis 1:14 – 2:3](#)

Vraag aan de kinderen of ze nog weten waar het de vorige keer over ging.

We hebben toen samen gelezen over de eerste drie dagen van de schepping en gezien dat God als een architect een mooi huis bouwt, heel speciaal voor iedereen die daar gaat wonen. (Zie vorige week voor de info.) Vandaag gaat het over de andere dagen van de schepping.

Knip de afbeeldingen hieronder uit, en gebruik ze bij het (samen) vertellen. Je kunt natuurlijk ook eigen plaatjes (of digitale afbeeldingen) regelen.

Wie weet nog wat God de eerste dag van de Schepping maakte? (Licht, pak het symbool voor licht erbij en laat het zien).

En wat maakte God op de tweede dag? (Uitspansel, koepel, scheiding van water boven en op de aarde. Pak het plaatje van wolken en water er ook bij.)

En de derde dag? Wat kwam er toen bij? (Verschil tussen water en land en wat daarop groeit -eerst was er alleen nog water-. Pak ook het plaatje met de bomen. Leg de drie plaatjes naast elkaar in de juiste volgorde.)

Is de aarde nu klaar? Wat mist er nog? (Dieren en mensen, al het leven.)

Op de vierde dag gaat God verder met het maken van de 'bewoners' van de aarde. Hij zegt: 'Er moeten lichten komen. In de hemel. Die kunnen het verschil maken tussen dag en nacht.' En dat gebeurt. God maakt de zon, voor overdag en de maan voor 's nachts. En ook nog eens ontelbare sterren. Al deze lichten kunnen helpen om te weten of het zomer is, of winter. En 's nachts kun je, als je een beetje weet waar de sterren altijd staan, naar de lucht kijken om te weten waar je naartoe moet. De poolster bijvoorbeeld, staat altijd in het Noorden. Mooi he? Toen heeft God dat al zo gemaakt en nu staan al die sterren nog steeds op hun plek. En nog steeds komt iedere morgen de zon op en zie je 's nachts de maan. (Pak het plaatje van zon maan en sterren erbij.) De zon maan en de sterren geven licht. Op de eerste dag maakte God het licht. Ik leg het plaatje van de dingen die licht géven boven het licht. Deze twee dagen, die horen een beetje bij elkaar.

Op de vijfde dag zegt God: 'Er moeten dieren komen om in de lucht en in het water te wonen. Grote en kleine dieren moeten op de aarde zwemmen en vliegen.' En dat gebeurt. God wil ook dat de dieren weer jonge dieren kunnen krijgen. Dat er altijd en overal leven is. Als God ernaar kijkt, dan ziet hij hoe goed het is.

(Pak het plaatje met de vogels en vissen erbij.) De vogels en vissen leven boven de aarde en in het water. Dit plaatje leg ik boven die van het uitspansel. Ook deze plaatjes horen bij elkaar.

Dan wordt het avond en weer ochtend en begint de zesde dag. Op de zesde dag zegt God: 'Ook op het land moeten allerlei dieren komen: wilde en tamme dieren, en heel kleine dieren.' En ook dat gebeurt. En God ziet ook hoe mooi dit is.

Maar met de dieren is er nog niet genoeg leven op de aarde. God wil ook mensen maken. Mensen die op Hem lijken. Ook de mensen moeten, net als de dieren, kinderen krijgen. Overal op aarde wil God mensen hebben. Die moeten voor de aarde zorgen en ze kunnen van alle soorten vruchten die op de aarde groeien ook eten. (Pak het plaatje van de dieren en mensen erbij. Alle mensen en dieren leven op het land. Deze zesde dag past bij de derde dag. Ik leg dit plaatje boven dat van de bomen waarvan en waarnaast de mensen en de dieren kunnen leven.

Nu is de aarde klaar. God ziet hoe goed en mooi het is. Maar weet je. God is nog niet klaar. Hij stopt niet na zes dagen. Er komt ook nog een zevende dag. En die dag doet Hij niets anders dan genieten van al het moois dat er op de aarde is. De eerste dag dat de mens op aarde is mag die ook genieten van die mooie wereld. (Neem de afbeelding van het luierende mensje erbij en leg die bovenaan.) Het is een dag om stil te staan bij alles wat er is. En om God daarvoor te danken. Nu is het allemaal pas écht af.

Vertel!

Kijk nog eens naar de plaatjes. Wat vind je van de volgorde van de schepping?

- Wat vind je ervan dat er zéven dagen zijn en niet zes in een week. Dat er ook een rustdag is?
- Kun jij genieten van alles wat er in de wereld te zien is?
- Kun je God daar ook voor danken? Hoe vind je het om dat te doen?
- Mensen moeten voor de schepping zorgen. Zijn ze dan ook het belangrijkste? Of juist niet belangrijker dan de andere dingen?

Auteur: MZ

